

Capcana fariseilor (2)

Matei 23.13 – Prima exclamare „vai de voi!”

Stephan Isenberg

© SoundWords, Online începând de la: 25.09.2018, Actualizat: 25.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Matei 23.13

Matei 23.13: *Dar vai de voi, cărturari și farisei fățarnici, pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor; nici voi nu intrați în ea și nici pe cei care vor să intre, nu-i lăsați să intre.*

Afirmația este simplă: fariseii sunt aceia care închid Împărăția cerurilor. Nouă nu ni se poate întâmpla așa ceva, sau? Nu, noi știm foarte bine cum se ajunge în cer și acțiunile noastre de evanghelizare vorbesc foarte clar în privința aceasta. În afară de aceasta am introdus „servicii divine pentru oaspeți”, unde vrem să explicăm oamenilor cum ajung ei în cer.

Deci fariseii erau convingși de rolul lor de conducere spirituală și ei erau primii care s-au anunțat pentru posturile de portari la intrarea în Împărăția lui Dumnezeu. Cu regret însă, niciodată aceste posturi nu au fost oferite de cineva, ci fariseii înșiși și-au creat aceste posturi. (Nu vorbim aici despre disciplina în Biserică/Adunare, unde păzitorii porților își au rolul lor – vezi 1 Corinteni 5.) Ei erau siguri în felul lor de a vedea lucrurile teologic. Privit superficial, aceasta este totuși o slujbă importantă și o lucrare bună pentru o persoană sănătoasă spiritual.

Dar Domnul Isus a fost în această privință de altă părere. Ceea ce în afară părea foarte sănătos, era pentru El boală. Căci nu numai că ei erau orbi cu privire la starea lor, ci ei au închis Împărăția lui Dumnezeu pentru aceia care ar fi voit să intre.

Nu este și în zilele noastre o comportare asemănătoare, când noi „producem” întoarceri la Dumnezeu într-un fel pe care Scriptura nu-l cunoaște? În Scriptură găsim feluri diferite cum oamenii au găsit pe Domnul. Noul Testament relatează despre întoarceri la Dumnezeu foarte simple și foarte complicate și chiar ciudate. Să ne gândim la tâlharul de pe cruce, care a spus simplu: „Adu-Ți aminte de mine ...” sau la vameșul care a strigat: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul”. Sau să ne gândim la convertirea lui Pavel, care a avut acea viziune minunată pe drumul Damascului, sau cât de complicat a fost pentru Nicodim să recunoască că el trebuia să fie născut din nou. Ce va zice Domnul de toate bine intenționatele chemări la convertire, care sunt prezentate prin rugăciuni bine formulate, sau cu privire la toată teologia referitoare la justificarea prin credință, la care protestanții și catolicii de secole nu se pot unii. Aici trebuie să se repete unul sau altul din cuvintele rostite de cineva, acolo trebuie să se vină în față, ca să spună „da”. Și iarăși în altă parte trebuie să se poată spune pe de rost toată mărturisirea de credință. Nu spun nicidecum că toate acestea la locul lor nu pot fi în ordine. Dar nu devenim noi uneori aroganți, să decidem cine are voie și cine nu are voie să fie înăuntru, prin aceea că stabilim o anumită metodă de procedare sau chiar prin această metodă mai degrabă se acționează respingător decât atrăgător? Este o responsabilitate deosebit de mare să fi la lucru ca evanghelist – și Domnul să trimită cât mai mulți lucrători la recolta Sa – dar fie ca întotdeauna aceștia să fie aceia care prezintă exclusiv pe Hristos ca ușă și să nu arate căi gândite de ei înșiși, pe care s-ar putea pretinde că ajungi sigur în Împărăția lui Dumnezeu.

A doua problemă a acestui strigăt „vai de voi” este că noi prin comportarea noastră, prin obiceiurile noastre și prin tradiția noastră, care nu sunt nici actuale și nici conform cu Scriptura, baricadăm drumul altor oameni ca să cunoască cu adevărat pe Hristos. În privința

aceasta nu dau nici un exemplu, deoarece fiecare Biserică/Adunare și fiecare creștin ar trebui să se gândească cum prin anumite feluri de comportare, obiceiuri și tradiții baricadează drumul spre Împărăția lui Dumnezeu. Să întrebăm pe necredincioși ce spun ei despre credincioși în general și vom vedea că sunt multe lucruri negative, care sunt un obstacol să intre în Împărăția lui Dumnezeu sau chiar să viziteze o Biserică/Adunare creștină. În loc să se vorbească despre Hristos, de felul cât sunt ei de miloși, de buni, de fideli adevărului și de autentici, ni se duce faima că noi am fi neîndurători, carnali și fățarnici. Ceva nu este în ordine, dacă aceia care pretind că veghează poarta cerului, taie pofta oamenilor. (În treacăt fie spus, că desigur sunt și lucruri biblice care sperie pe necredincioși. Desigur aici nu este vorba de aceste lucruri!)

Observăm noi, cât de mult ne asemănăm cu fariseii? Dacă tu îi condamni prea aspru, atunci gândește că te condamni și pe tine odată cu ei.

Tradus de la: [Die Pharisäer-Falle \(2\)](#)

Traducere: Ion Simionescu